

ger, der giver uddannelsesinstitutionerne bedre muligheder for holdopfyldning og dermed effektiv uddnyttelse af ressourcerne.

VI. Bemærkninger til § 5 og § 6

For at skabe parallelitet mellem Arbejdsministeriets og Socialministeriets regler om støtte til etablering af selvstændig virksomhed, foreslås det at opheve ordningen om igangsætningsydelse til kontanthjælpsmodtagere, der ønsker at drive en selvstændig virksomhed, og som har modtaget kontanthjælp i sammen hængende 6 måneder. Igangsætningsydelsen udgør 50 pct. af kontanthjælpen og udbetales i 2½ år.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget er et led i regeringens løbende tilpasning af arbejdsmarkedspolitikken til en situation på arbejdsmarkedet med faldende ledighed og stigende beskæftigelse. Hovedsigtet med forslaget er at forbedre arbejdsmarkedets struktur, så risikoen for flæskehalse og mangelproblemer mindskes. De økonomiske konsekvenser af lovforslaget og de administrative initiativer vedrørende mobilitet og rådighed vil derfor først og fremmest vise sig i form af et mere velfungerende arbejdsmarked og dermed muligheden for en højere beskæftigelse og lavere ledighed.

Samlet set skønnes lovforslaget ikke at påvirke de offentlige nettoudgifter. De strukturforbedrende elementer skønnes dog at medføre budgetforbedringer i størrelsesordenen ca. 3-400 millioner kroner.

Til § 1

Forslaget om ophævelse af bestemmelserne om etableringsydelse vil betyde en mindre administrativ lettelse for AF.

Udgifterne til etableringsydelse, der finansieres over rammen til den aktive arbejdsmarkedspolitik, vil falde bort i løbet af en 2½-årig periode fra 1. januar 1998.

Med uændrede regler og med en opretholdelse af det nuværende niveau for anvendelsen af etableringsydelse på ca. 10.000 helårspersoner, skønnes udgifterne til etableringsydelse at udgøre ca. 700 millioner kroner i 1998 og frem.

Med gennemførelsen af forslaget skønnes udgifterne til etableringsydelse at falde med ca. 300 millioner kroner i 1998, ca. 600 millioner kroner i 1999 og ca. 650 millioner kroner i år 2000. Fra år 2001 vil der ikke være udgifter til etableringsydelse.

En del af de personer, der som følge af lovforslaget mister muligheden for at modtage etablerings-

ydelse, vil starte egen virksomhed uden tilskud eller på egen hånd finde beskæftigelse. Det skønnes, at denne gruppe udgør ca. 25%.

Tilbage er 75% af den gruppe, der som følge af lovforslaget mister muligheden for etableringsydelse. Denne gruppe kan formentlig ikke umiddelbart indplaceres på det ordinære arbejdsmarked.

Hovedparten af gruppen vil skulle aktiveres gennem den aktive arbejdsmarkedspolitik, enten som led i ret- og pligtaktivering i aktivperioden eller som led i den tidlige målgruppeindsats.

Det skønnes, at de øgede aktiveringudgifter til uddannelsesgodtgørelse, uddannelseskøb, jobtræningsstøtte og puljebjob udgør ca. 450 millioner kroner i 1998, ca. 800 millioner kroner i 1999, ca. 850 millioner kroner i år 2000 og ca. 900 millioner kroner, når etableringsydelsen derefter er fuldt afviklet.

Forslaget skønnes på den baggrund med betydelig usikkerhed at medføre offentlige merudgifter på ca. 100 millioner kroner i 1998, og ca. 200 millioner kroner i årene derefter.

Til § 2

Der vurderes ikke at være særlige administrative konsekvenser forbundet med forslaget til ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget om en fast sats til dimittender på 82% i hele ydelsesperioden skønnes at berøre 10.000 til 15.000 personer årligt.

Det skønnes, at forslaget medfører en dagpengebesparelse på ca. 50 millioner kroner årligt.

Forslaget skønnes kun at have ubetydelige kommunaløkonomiske konsekvenser.

Til § 3

Forslaget til ændring af lov om orlov vil medføre en administrativ merbelastning af arbejdsformidlingen, da der i langt flere tilfælde end i dag skal foretages en vurdering af den aktuelle situation på det regionale arbejdsmarked for at kunne anlægge et skøn over, om en ledig vil kunne tilbydes arbejde, eller om den pågældende kan gå på uddannelsesorlov som ønsket.

Med en videreførelse af de nuværende regler skønnes ca. 12.500 helårspersoner i 1998 og frem at modtage uddannelsesorlov, der er påbegyndt i forlængelse af ledighed. Ca. 500 af disse skønnes at have uddannelsesorlov under 4 uger og berøres derfor ikke af forslaget.

Af de 12.000 helårspersoner, der forventes berørt af forslaget, skønnes det, at AF umiddelbart godkender uddannelsesorloven i ca. halvdelen af tilfældene, enten fordi der ikke kan tilbydes ordinær beskæfti-